Autor Guste Santini
Četvrtak, 14 Lipanj 2001 21:02

Antun Vrčak: "Do kada će hrvatskim političarima biti važnije obaveze prema MMF-u nego prema vlstitom narodu?"

Postavljeno pitanje u "Jutarnjem listu" od 13. liipnja na dan Svetog Ante od jednog našeg sugrađanina Antuna – postavljeno je kako se i priliči. Pitanje se može izmjeniti I glasiti: Da li narod treba državu ili država treba narod? Svatko normalan će reći da narod treba državu. Ne bilo kakvu već sasvim odgovornu državu. Na taj način, dragi moj Antune, dao sam Vam odgovor u formi obične fraze.

Međutim stvar se polako ipak dinamizira. Naime, na isti dan je, na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, predstavljena knjiga grupe autora u izdanju HAZU i HDE koji na svoj način postavljaju isto pitanje više u formi hipoteze i argumentirano odgovarju na postavljeno pitanje. Hipoteza je bliska Antunu a odgovor je, bar djelom, dao Ratko Bošković u „Jutarnjem listu" od 14. lipnja pod naslovom: **„Tko će biti hrvatski Roosevelt?"**

VLADIMIR VESELICA – DRAGOMIR VOJNIĆ – JAKOV SIROTKOVIĆ – IVO DRUŽIĆ – GORDAN DRUŽIĆ – (pok.) STJEPAN BRATKO:

„GOSPODARSKA I SOCIJALNA ZBILJA HRVATSKE – Stanje i perspektive"

O istom pitanju objavljen je Zbornik radova: "HRVATSKA GOSPODARSKA KRIZA I PRAVAC ZAOKRETA IZ RECESIJE U EKONOMSKI RAZVOJ", EKONOMIJA/ECONOMICS broj 1; VIII godina, HAZU-Rifin, Zagreb, 2001. povodom Znanstvenog skupa održanog 31. svibnja 2001. godine.

Ovo su samo neki od glasova koji se ipak polako ali sigurno probijaju kroz tvrdi zid šutnje koji ponovno se prikrada na ovim prostorima. Tek se pojedinci jasnije određuju o stanju u kojoj je hrvatska privreda. Ove stranice i njihov autor se svakako, kao što može čitalac primjetiti, svrstavaju u red katastrofičara. Izraz nije nov ali se i dalje ustrajno koristi.

Ratko Bošković je u pravu kada figurativno traži hrvatskog Roosevelta. Radi se naprosto o novoj kombinaciji faktora koji će odlučno presjeći ovo turobno stanje iz kojeg nema postojećom ekonomskom politikom izlaza.

Kao što to dobro zna kolega Bošković takvih prijedloga ima i to ne od jučer. Prijedlozi pojedinih ekonomista prisutni su na ovim prostorima od uspostave hrvatske države. Očito ciljevi ekonomske politike koja znači ukupan društveni razvoj i pojedinačni (grupni) interesi za sada su na strani ovih drugih. Ono što je u tome problematično je činjenica da vrijeme ističe i da je svakim danom izlazak iz krize (čitaj:radikalne promjene) skuplji.

Na ovim stranicama sam nebrojno puta pisao o pravcima koje bi svakako valjalo uzeti u obzir ako zemlja želi izaći iz krize. Kao prvi promašaj vlasti od 3 siječnja 2000. godine istaknuo sam tragično propuštanje objavljivanja stanja hrvatske privrede i društva u cjelini. Da je to kojom srećom učinjeno danas bi imali više jedinstva svih slojeva hrvatskog društva a potreba Koncepcije i strategije razvoja ne bi bila sporna. Ovako je sve sporno. Naime, kada se proda

obiteljsko srebro biti će jasno i bjelodano što znači teorija ovisnosti o čemu sam također na ovim stranicama pisao. Pozivam sve novinare i političke stranke, ekonomiste i druge stručnjake, radnike i seljake, i da ne nabrajam - kako ovaj napis ne bi postao jeftini pamflet, da svojim zalaganjem učine maksimum za Hrvatsku kako bi Hrvatska bila topli dom našim nasljednicima. Zvuči patetično ali stvari su gore nego što se pretpostavlja.